

Retalls religiosos de poetes manlleuencs
Antologia poètica-religiosa manlleuena

MOSSÈN JOAN PUNTÍ

Molt s'ha escrit pel que fa a mossèn Joan Puntí i la seva obra i és fa difícil no ser repetitiu, sobretot pel que fa al seu Manlleu. Ja l'any 2010 se li dedicaven els números 4055-56 del nostre *Full*, però furgant antigues publicacions s'hi troben treballs seus que és bo recordar-los i que seran novadors per a molts manlleuencs. A vegades he pensat que de no ser pel fet de desvetllar-se en ell la vocació sacerdotal, amb la complicitat de la seva mare, no hauria escrit tant referent a la seva vila. Ell mateix es dolia en moltes ocasions del fet que, amb la seva mare només estigueren plegats els primers catorze anys de la seva vida. Li calgué fer els estudis a Vic, primer al col·legi de Sant Josep per a seminaristes pobres i després al Seminari Conciliar, on a més dels estudis va servir durant sis anys de fàmul, (una paraula, potser poc coneguda, que correspon a fer de servidor d'una comunitat religiosa). Ja sacerdot, amb la perspectiva de no poder anar ni de vicari per excés de sacerdots, va prendre la decisió de traslladar-se a Barcelona amb més possibilitats de guanyar-se la vida. Pràcticament la resta de la seva vida la va passar a Barcelona, però mai va perdre el contacte amb el seu Manlleu, tot al contrari, al marge de la seva intensa activitat pedagògica i cultural, per sobre de tot però, la seva condició de sacerdot, podríem dir que exercia la d'ambaixador de Manlleu a la ciutat Comtal.

Després d'aquest breu preàmbul, encara que prou conegut, la intenció és fer memòria del que va deixar escrit pel que fa a la seva obra poètica. Però, també ens va deixar dels seus records d'infant, com era l'espai que anys a

venir seria la plaça Fra Bernadí. Ell la veia des de la casa on vivia a mig rampant del carrer de la Font. Un relat que ha estat prou publicat, però actualment, poc conegut. Copiat textualment, diu així: *Hi havia uns corredors amb paret de tàpia a banda i banda i de tant poca alçada que una persona gran podia tocar la renglera de teules que, posades de costat, la cobrien per resguardar-les de la pluja i feien les partions generals, les quals eren succionades per simples parets similars i separadores d'hort a hort. Cada corredor tenia l'amplada suficient i gairebé justa per poder-hi passar, quan calia, un carretó de roda única, ple a vessà de verdures tendres, de cistells de roba o de deixalles seques per fer-ne foc. Al mig del corredor venia el camí fresat i a cada costat l'herba creixia lliurement i s'adossava a les parets de banda i banda. De tant en tant hi havia una porta que s'obria i es tancava amb clau per donar entrada a l'hort respectiu al llogaters i privar-la'n als estranys. Cada hort tenia safareig alimentat per l'aigua sobrera de la font de la Mare de Déu, que tant servia per rentar-hi roba com per regar l'hort corresponent. El tràfec d'anants i vinents, tant per aquells horts com pels corredors que hi duïen, era tant constant que divertia mirar-ho. Fins que un dia digueren que tota aquella esplanada variadíssima havia de tornar-se plaça. I al cap de poc cadascun dels llogaters, collint-ho i arrancant-ho, ja se'n duïa del seu hort tot el que podia. Després vingueren uns homes que, tretes i desades les teules, feren caure a trossos aquelles parets que allà mateix eren des-terrossades. Desferen també els safarejos i abocaren damunt el sòl llavors esfondrat i rústec, terra fresca i tàpia seca esmicolada; després carretades de menuts palets de riera per alçà el nivell que, segons els entesos, havia de tenir el sol de la futura plaça. És clar que aquestes manipulacions, durant una bona temporada, ens distraueren molt; però aquell primitiu paisatge tant bonic, tant distret i enyorat, ja fou perdut per sempre. En canvi, durant molt de temps si feu com rutinària la monotonia d'uns picapedres que, al pla d'entre les dues escales actuals i voltats de carreus escairats, els anaven polint perquè els utilitzessin per fer les voltes de la plaça.*

Mossèn Puntí ens recorda que les hortes es regaven amb l'aigua sobrant de la font de la Mare de Déu. Però, pel fet de que no era intenció d'ell donar-nos referències històriques, per documents existents a l'Arxiu Municipal, sí que podem afegir-hi que l'aprofitament d'aquesta aigua era un dret concedit al Comú de Manlleu, existent des de l'any 1724 i amb la qual també alimentaven l'abeurador per al bestiar, existent al capdamunt del carrer Call del Ter,

actual Enric Delaris. Pel mateix arxiu, sabem també que l'any 1810, aquesta aigua es distribuïa entre els veïns que conreaven les hortes de la plaça i terrenys termenes. Això es feia en períodes de secada i especialment a l'estiu durant les 24 hores del dia, mitjançant convocatòria de regants, els quals pagaven 8 diners per hora de rec.

Tornem ara a l'objectiu d'aquesta secció que és recordar els poetes manlleuencs ja traspassats amb una mostra de la seva obra. Hem escollit una poesia que va ser publicada l'agost de l'any 1949, en un suplement de *La voz de la Parròquia*, la qual creiem que deu ser ben poc recordada. Ja s'havia construït el nou temple, el campanar, però, que es va mantenir dempeus quan hi va haver la guerra, encara no tenia campanes i mossèn Joan Puntí va escriure aquesta poesia.

M'enyoro de les campanes

Planyeu-me'n, que ja em sap greu;
més, entre mil veus germanes,
sempre que soc a Manlleu
m'enyoro de les campanes.

Canta el riu en són fraüt,
i els infants i les falcies;
més, ai! el campanar és mut
per dir-nos dols i alegries.

Ell, el guaita previsor
de la vila, riu, camps i feixes
té la veu a la presó
i el cor enfundat de reixes.

Abans era desvetllat
el jorn i dèiem migdia
i rebia el comiat
pel toc de l'Avernaria.

Crits i confits, al bateig
duia una excelsa gatzara
l'harmònic barrig-barreig
de quatre sons que mai para.

¿No us esgarriava, el toc
de bon temps ran la tempesta;
i a la nit, tocant a foc
el nanc-nanc de veu feresta?

Tingué cada festa anyal
sonora voleiadissa;
i al diumenge matinal
el piadós tocar a Missa.

Prou guardo, entre vius records,
com si el sentís encara ara,
el plany d'aquell tocar a morts
quan morí la meva mare.

Campanes, prompte i segur
ressò de plors i rialles:
per què anys ha no us sent ningú?
Campanar: doncs, per què calles?

Tu que eres orga en l'espai,
trompeteria i cantúria,
si emmudires en l'esglai
ara calles per penúria.

Més quan s'encima l'encens
i el prec fet cant ja al cel puja,
que no en siguin un avenç
les campanes, no us enuja?

Doncs, au, Manlleu, digues prou;
I sàpiguen monts i planes
que altaveu del temple nou,
tornem sentir les campanes.

SANTA MARIA

MISSES

Dilluns 18, a les 8: Carme Portús.
Dimarts 19, a les 8. **Dimecres 20**, a les 8: família Font Casas. **Dijous 21**, a les 8. **Divendres 22**, a les 8. **Dissabte 23**, a les 20. **Diumenge 24**, a les 10: esposos Caballeria Roma i fills.. A les 12: Enric i Miquel Oriol Serratosa: difunts del carrer del Pont i en acció de gràcies a la Mare de Déu de la Mercè.

CONSELL PARROQUIAL

La reunió serà el **dijous 21**, a les 9 del vespre, als baixos de la rectoria.

GRÀCIA

MISSES

Dissabte, 23, a les 19: a Sant Antoni. **Diumenge 24**, a les 11: Mercè Masramon i Mercè Sala; Dolors Prat; Encarnació Sáez Alvarez, pares i germans; Jordi Cirera Bach i pares.

SANT PAU

MISSES

Dilluns 18, a les 19: Antoni Roura.
Dimarts 19, a les 19: donants. **Di-**

mecres 20, a les 19: per un difunt.
Dijous 21, a les 19: Mn. Ramon Boixader. **Divendres 22**, a les 19: donants. **Dissabte 23**, a les 19: per un difunt. **Diumenge 24**, a les 9: Mercè Arnau i Josefa Gil A les 12: comunitat.

CATEQUESI

La primera setmana d'octubre, si Déu vol, començarà la catequesi d'iniciació als sagraments a la parròquia de Sant Pau.

A partir dels set anys us podeu inscriure, o bé al despatx parroquial o a les catequistes Dolors Devesa i Carme Solà.

L'hora de la catequesi serà com sempre de 5,30 a 6,30 de la tarda, ja concretarem els dies.

BAPTISME

Idaira Ferrer Bové, filla de Ramon i Queralt

DEFUNCIONS

Francisco Alcaide Marcos (86 anys) C/ Girona, 102.

Pere Arxé Molas (87 anys) C/ Casacuberta, 18.

Maria Albareda Guadasart (94 anys) C/ Sant Jaume, 9.

www.parroquiesmanlleu.net